

FIAT 127

1977

Zgodba se je začela že leta 2007, ko sem pri znancu v Borštu opazil nevsakdanji avto. Po pogovoru sem izvedel, da je to Fiat 127. Seveda mi skušnjava ni dala miru in nemudoma sem lastnika vprašal, če načrtuje prodajo, a nisem imel sreče, tako mi je odgovoril: "E mulo moj za anbot ga ne dam, nanka za vse zlato na tem sveti". No pa je šel 127, sem si mislil. A vendar ni bilo tako, že v zadnjem mesecu leta 2012 sem po vsakdanjem brskanju po spletu videl na prodaj točno Fiat 127 iz Boršta, in to za neverjetnih 100 evrov. Nemudoma sem skočil v avto in odšel na ogled avtomobila. Vendar bil je v precej slabšem stanju, kot se ga spominjam. Rja tu, rja tam, notranjost je bila v neredu, kakor da si prišel v Ruando. Ves blaten je služil zadnje dneve kot nadomestno vozilo za vožnjo po vinogradih v okoliških krajih. Vseeno ni mi dalo miru in takoj sem stisnil možu v roke denar in Fiat je bil končno moj. Vendar v tistem obdobju mi čas ni bil naklonjen tako, kakor vsem študentom ob zaključevanju študija. Tako ponovno sem spregovoril z nekdanjim lastnikom in privolil je, da mi bo za nekaj časa skladiščil Fiata. No, po nekaj mesecih sem se odločil, da je napočil čas oživitve starega Fiata tako, da je končno prispel na domače dvorišče. Ampak vsi niso bili tako navdušeni nad novim članom kakor jaz. Tako sem moral poslušati raznorazne pridige vseh domačih. Le oče mi je vedno stal ob strani in tako sva se skupaj lotila prenove starega Fiata. Sprva je kazalo, da je stanje avtomobila mejilo na katastrofalno, a vendar po temeljitem pregledu sva ugotovila, da je karoserija sorazmerno zdrava, kakor tudi vse mehanske komponente. Tako po vseh možnih peripetijah od kleparskega dela, varjenja, brušenja, je prispela marca leta 2014 še ena izmed zaključnih faz, to je barvanje. Tako sem zamenjal še nekaj potrošnega materiala na motorju ter obesah. In avto je bil po

porabljenih 1000 eur in nešteto delovnih ur, že nared za ocenitev tehničnega komisarja SVS. A vendar mi je po glavi rojila misel, da bil lahko avto nekako izboljšal. Mogoče zaradi moje starosti, razmišljal sem, kako bi leta 1977 izgledalo vozilo, če bi ga vozil nekdo moje starosti. Tako sem začel povpraševati starejše generacije, kako so izgledali njihovi avtomobili iz 70-tih let preteklega stoletja. Vsakdo je namignil na kakšen dodatek, ki so ga dodali avtu. In začelo se je množično iskanje dodatkov iz 70-tih let, tako platišča CMR, Sprint filter, športni volan, dodatni števcji ter seveda pravi radio. Vsak del je moral biti iz leta 1977, kakor avto. No, po končanem olepševanju avta, je prišla na vrsto še končna ocena tehnične komisije ter registracija. Tak avto je treba tudi krstiti. Tako je bila krstna vožnja na srečanje v Širokem, prestal jo je brez problema.

